

Lawaai? Gezelligheid zullen ze bedoelen

Reportage

Niet nóg meer studenten, denkt de straat. Volgens studenten in de F.C. Dondersstraat valt de overlast wel mee.

Van onze verslaggeefster
Charlotte Huisman

UTRECHT Er valt ogenschijnlijk weinig te klagen in de Utrechtse F.C. Dondersstraat. De statige herenhuizen komen er uit op een leuk antiek torentje met een klok, van het gebouw van het voormalige ooglijdersgasthuis.

Judith, student biomedische wetenschappen, kocht vorig jaar een 'koopkamer' in deze welvarende straat in het oosten van de stad. Het herenhuis is gesplitst in negen van dergelijke studentenappartementen, die voor ongeveer een ton per stuk van de hand zijn gegaan. 'Wij zijn echt verwend. Dit is zoveel beter dan een studentenflat', zegt haar huisgenote Lieke, die communicatiemanagement studeert.

Zij omschrijven zichzelf als 'niet de ergste feestbeesten', 'al vieren we natuurlijk wel eens een verjaardag'. Maar dat de straat nu heeft geklaagd over het feit dat er steeds meer studenten komen wonen, verbaast hen. 'In negen maanden tijd is hier één keer politie aan de deur geweest vanwege geluidsoverlast. Studenten die zoiets kopen met hulp van hun ouders, zijn te zuinig op hun bezit om het kapot te feesten', zegt Judith.

Van oudsher kent de F.C. Dondersstraat enkele studentenhuizen. Neem het wat rommelige pand op nummer 11, waar elf 'ufjes' wonen, de bijnaam van studentes die lid zijn van de vrouwenstudentenvereniging UVSV. Maar nu ook nummer 5, een kolossaal maar wat vervallen pand met een rijkelijk geornamenteerde gevel, wordt gesplitst in koopappartementen voor studenten, komen de bewoners in opstand. Zij klagen over 'wedstrijden hard boeren', fietsen die het antieke hekwerk beschadigen, en herrie tot diep in de nacht.

Bewoonster Walscheid van Dijk zegt: 'Studenten integreren niet in de straat. Ze hebben een ander leefritme. Er zijn toch genoeg studentenflats?' Haar buurman vult aan: 'Ze zitten hier tijdelijk. Dat komt de leefbaarheid en rust niet ten goede.'

Je zou kunnen zeggen: wie iets tegen studenten heeft, kan Utrecht beter mijden. Het aantal studenten is er de afgelopen vijf

De F.C. Dondersstraat in Utrecht. 'Studenten integreren niet in de straat. Ze hebben een ander leefritme.' Foto Joost van den Broek / de Volkskrant

jaar met 7 duizend toegenomen tot 65 duizend, op een bevolking van 290 duizend.

De stad is vooral trots op haar jonge en creatieve bevolking. Velen blijven er na hun studie hangen. Mede hierdoor is het percentage hoogopgeleiden er hoog en is de stad relatief welvarend.

Studenten wonen er verspreid over de stad, en hun feestjes worden op de meeste plekken voor lief genomen. Opvallend genoeg klaagden eerder dit jaar enkele inwoners van de achterstandswijken Overvecht en Kanaleneiland over het toegenomen aantal studenten in hun wijk. Die zouden 'de sociale cohesie' geen goed doen.

Een gemeentewoordvoerder denkt dat wellicht door de sterk

gestegen huizenprijzen 'bewoners wat alert zijn geworden op de stand van hun straat'. Maar de gemeente is wel bezig met 'een omslag in het denken'. De kamernood is afgenomen. Lag tot voor kort de prioriteit bij het uitbreiden van studentenhuysvesting, nu luidt de vraag: is het wenselijk voor de leefbaarheid dat er meer studenten komen wonen?

Dit jaar is een heffing ingevoerd op het splitsen van panden in koopappartementen. Nu wordt overwogen om op sommige locaties te zeggen: hier zijn al te veel studentenhuizen, er kan er geen meer bij. Veel studenten kunnen zich voorstellen dat 'een gezinnetje dat voor tien ribben uit hun lijf een monument koopt, liever

geen studenten ziet'. Maar, vindt Tom, student sociale geografie: 'Het scheiden van bevolkingsgroepen is nooit goed. Je kunt beter studenten in je straat hebben dan hangjongeren op een scooter'.

Tom neemt na jaren afscheid van zijn kamer in een van de drie grote studentenflats op de Van Lieflandlaan. 'Het zou toch jammer zijn als studenten alleen maar in dergelijke flats zouden wonen, met alleen maar studenten', meent huisgenoot Jan-Pieter.

Maar ook studenten klagen wel eens, hebben ze ervaren. Zo hadden ze ruzie met twee buurmeisjes 'die overal herrie hoorden', en die inmiddels zijn verhuisd. Tom: 'Wij spreken niet van lawaai, wij zeggen gezelligheid'.